

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΗΜΗΘΟΣ

Τρεῖς ἡμερομηνία, τρία ἀποφθέγματα.—Κλάδος ἐλαίας, ἔκθετος.—Οἱ διπλωμάται καὶ οἱ λαοί.—Ζητεῖται κοινόν.—Τί μᾶς λείπει.—Ἑλληνικαὶ Χορῳδαίαι.—Ἐρως ἡ φιλία;—Συμπέρασμα συζητήσεως.—Διὰ τὰ μὴ πεινάσει.

ΕΝ εἶνε δυνατόν νὰ ἀντιπαρέλθω ὥς πιστὸς χρονογράφος τὰς συγκινήσεις καὶ δοκιμασίας ᾧ ὑπέστη ἡ δημοσία γνώμη ὡς ἐκ τῶν ἐξαιρετικῶν πολιτικῶν περιπετειῶν. Ἀς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ δώσω συντομώτατα τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν μὲ συμβολικὰ ρητά, ἐνθυμίζοντα ἄλλους χρόνους :

18 Νοεμβρίου. «Ἡ Ἑλλάς προσωρίσται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ».
19 Νοεμβρίου «Χαῖρε, Καῖσαρ!»
25 » » Guarda et passa.

Ἡ Γερμανία, ἡ ὁποία κατέχει πλεῖστα ξένα ἐδάφη καὶ ὑπέταξε βασιλεία, ὕψωσε τὸν κλάδον τῆς ἐλαίας ὑπὲρ τὰ ἀποτρόπαια τρόπαια, τὰ ὁποῖα ὁ ὀλεθρὸς τοῦ πολέμου ἤγειρεν ἐπάνω εἰς ἑκατόμβας πτωμάτων. Ὁ Νικητὴς δίδει τὸ σύνθημα τῆς ἐκ νέου ἀδελφότητος τῶν Λαῶν. Ὅλοι πρὸς στιγμὴν ἐνομιμάμεν ὅτι ἐπέστη τέλος ἡ ὥρα τῆς γαλήνης, ἣν τόσον ἐπόθησαν ἐμπόλεμοι καὶ οὐδέτεροι.

Ἄλλ' ὁ τύπος τῆς ἐτέρας ὁμάδος, πλήρης σφωβινισμού, ἀντὶ εἰρηνικῶς, εἰρηνικῶς ὑπεδέχθη καὶ ἐσχολίωσε τὴν Γερμανικὴν πρότασιν. Οἱ πολιτικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον, δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐπαυροῦν, ἔστω καὶ ἀργά, τὰ σφάλματά των. Ἡ μεγάλη Λαϊκὴ κραυγὴ, ἡ κυρίαρχος, οὔτε αὐτὴ ἠκούσθη καὶ ἡ πρότασις τῆς Εἰρήνης ἀντὶ νὰ φέρῃ ἀναχωρὴν ἴσως γίνῃ νέα ἀφρηρία πρὸς ἀγροτέραν πάλιν, ἥς τ' ἀποτελέσματα θ' ἀποβῶσι πάντως εἰς βάρος τοῦ Πολιτισμοῦ. Ἡ λευκὴ Περιστερὰ θὰ γίνῃ πάλιν Κόραξ μαῦρος, ὁσφραινόμενος πτώματα...

Μολονότι εἰσῆλθονεν εἰς τὸν χειμερινὸν μῆνα, ἡ πνευματικὴ κίνησις ἀτονεῖ. Πολλαὶ προαγγελίαι καὶ ἐλάχισται πραγματοποιήσεις. Αἱ διαλέξεις ἀνεστάλησαν, συναυλίας ἀνεβλήθησαν, τὰ σωματεῖα ἐναρκόθησαν, τὰ θέατρα διψοῦν ἀπὸ κόσμον. Ἀπροθυμία παρατηρεῖται καὶ λογίων καὶ καλλιτεχνῶν καὶ κοινού. Ἡ ψυχολογικὴ κατάστασις ἡ ἐκ τῶν γεγονότων εἶνε τοιαύτη, ὥστε ἡ διανοητικὴ κίνησις νὰ προσομοιάζῃ μὲ τὴν νεκρικὴν ὕπνιν τῆς πόλεως, μετὰ τὴν δεκάτην ἐσπερινὴν ὥραν... Λεῖπει καὶ ἀπὸ τὰ δύο τὸ φῶς.

Παρατηρεῖται ἀπὸ τινος ἐν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διὰ καταρτισμὸν Ἑλληνικῆς χορῳδίας. Ἐκτὸς τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον ἐφέτος κατόρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ μέγα μέρος τῶν μαθητιῶν καὶ μαθητῶν εἰς καταρτισμὸν μικτῆς χορῳδίας, καὶ τοῦ Ὁδείου Λόττινερ τοῦ ὁποῖον ἀπὸ ἐτῶν ἔχει ἐπίσης μικτὴν χορῳδίαν, γυμνασμένην μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας, ἰδρῦθ' καὶ σύλλογος ἀποκλειστικῶς Ἑλλ. χορῳδίας, ὅστις περιέλαβε τὰ ἐκλεκτότερα Ἀθηναῖκα φω-

νητικὰ τάλαντα, διπλωματούχους καὶ ἐρασιτέχνιδας. Ἡ τελευταία αὕτη προσπάθεια, φαίνεται ὅτι ἐπέτυχε καὶ προσεχῶς θὰ ἀντιληφθῶμεν ἐν εἰδικῇ συναυλίᾳ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας των. Εἶνε εὐχάριστον ὅτι ὅλαι αὗται αἱ διδασκαλῖαι συστηματοποιῶνται καὶ θὰ συνετελέσουν οὕτω ἀσφαλῶς εἰς θετικωτέραν μουσικὴν ἀνάπτυξιν διὰ τῆς ἐκτελέσεως ὅχι μόνον εἰδικῶν συνθέσεων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς συμπράξεώς των κατὰ τὰς παραστάσεις ἔργων μεγάλων μουσουργῶν, ἀπαιτούντων πολυμελὴ χορὸν.

Εἰς τὰς στήλας αὐτὰς ἀνεκινήθη τὸ ἐνδιαφέρον ζήτημα, ἂν ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ φιλία ἀπλῶς μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἢ ἡ φιλία μοιραῖως θὰ καταλήξῃ εἰς ἔρωτα. Ἡ μοιρομαχία διεξήχθη μεταξὺ ἀνδρὸς—τοῦ πολυταίρου κ. Ἀμπελά καὶ γυναικὸς—μιάς εὐγενεστάτης κομίσσης. Δὲν θέλω νὰ ὑπεσέλθω εἰς τὰ ἐμπόλεμα μέρη, διότι ἐκατέρωθεν τὰ ὅπλα εἶνε ἀξιόμαχα. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι μία διαιτησία δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπος. Κρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι φιλία ἀπλῶς χωρὶς νὰ τὴν θίξουν τὰ βέλη τοῦ ἔρωτος—ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ. Φιλία ἀγνή καὶ ἄδολος. Καὶ ὑποστηρίζεται ἡ γνώμη αὕτη κυρίως ἀπὸ τὸ ὥραιον φύλον. Ἄλλ' οἱ ἄνδρες, ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ φιλία γλήγορα εἰς τὸν ἄνδρα θὰ καταλήξῃ εἰς ἔρωτα ἔστω καὶ μυστικόν, ἐνῶ εἰς τὴν γυναῖκα ἡμπορεῖ τὸ φιλικὸν αἰσθημα νὰ μείνῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων του. Καὶ αὐτό, διότι φιλία μεταξὺ γυναικῶν εἶνε δυσκολώτατον νὰ ὑπάρξῃ ἀκραιφνῆς. Ἡ ζήλεια, ὁ φθόνος, τὰ παρὰ τὰ αὐτὰ τῆς φιλίας, εὐρίσκουν γόνιμον ἔδαφος εἰς τὴν γυναικείαν φιλορέσκειαν.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι κάθε κανὼν ἔχει τὰς ἐξαιρέσεις του. Κανὼν εἶνε ὅτι ἡ φιλία ἔχει καὶ δόσιν ἔρωτος μεταξὺ ἀντιθέτων φύλων. Πόσαι φιλίαι ἀγναὶ κατέλιξαν μοιραῖως εἰς ἔρωτας σκανδαλώδεις! Ἄλλ' εἶνε τολμηρὸν νὰ ἰσχυρισθῇ τις ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἀπλὴ φιλία· εἶνε τοῖτο ἐξαιρέσεις, ἀλλὰ δυνατόν νὰ συμβῇ. Κάποιοι συγγραφεὺς εἶπεν ὅτι ὁ ἔρως καὶ ἡ φιλία ἀγαπῶνται ὡς δύο ἀδελφοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν νὰ μοιράσων μίαν λεηρονομίαν. Ὑποθέτω ὅτι ἡ κατωτέρω γνώμη μου δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ συμπέρασμα τῆς συζητήσεως. Ἄν δηλαδὴ ὑποστηρίχθῃ ὅτι φιλία ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ, καὶ ὅτι ἔρως, θεμελιωθεὶς ἐπὶ φιλίας, ἥτις προϋπήρξε, εἶνε ὁ ὥραϊότερος, ἀγνότερος καὶ διαρκέστερος ἔρως.

Μία Βιεννέζα ἡθοποιὸς ἐπενόησε περιέργων μέσον πρὸς ἐξοικονόμησιν τροφίμων. Καθ' ἑκάστην—γράφει ἓνας ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἐωθινοῦ Ταχυδρόμου»—ἡ δημοφιλὴς καλλιτέχνις Χάνσου Νιέζε ἐλάμβανεν ἀνθοδέσμας ἀπὸ τοὺς θαυμαστάς της. Μίαν ἐσπέραν εἶπε «Θὰ ἐκάννατε καλλιτέρα ἂν μοῦ ἐφέρνητε ρῶζι καὶ ἀλευρί». Τὴν ἐπομένην τῆς προσεφέρθησαν ἓνας μικρὸς σάνκος ὀλεῦρου, μία ὀκτὸ ρῶζι καὶ ἓνα καλαθάκι αὐγά. Ἐστὶ ἡ Νάνσυ Νιέζε εἶνε βεβαία ὅτι δὲν θὰ πεινάσῃ.

ΔΑΦΝΙΣ